

Školák (ze Spálova)

1. Dyž sem chodiu do škouy, učiu sem sa litery,
Jedna dvě tři štyry, to sú pěkné litery.
2. Nechtěu sem sa učiti, tož sem dostau po řiti,
od pana rectora, až mňa ceuá boleua,
3. Naša pani majstrová, okravkové škrbce má,
jak si hich obuje, s panem majstrem tancuje.

Aj pověz, pověz (z Lužné)

1. Aj, pověz, pověz, moja milá pověz,
aj kde ty ráno, na travěнку půjdeš.
2. Aj, půjdu půjdu, zrána do včelínka,
aj tam sa bude kosit' jatelinka.
3. Aj, tuším tuším, mašírovat' musím,
aj do širého pola, galánečko moja.
4. Aj musíš, musíš, můj synečku přestat',
musíš ty nemilovat' tých luženských děvčat.
5. Aj, už sem už sem, milovati přestal,
co sem si zamiloval, teho sem nedostal.

Ach Bože rozbože (z Rajnochovic)

1. Ach Bože rozbože, co naši dělajú,
my bysme tak jedli, nic nám nedávajú
2. Počkajte družičky na malú chvíličku,
zuhlídáte koláč na vašem stolečku.
3. Koláč nám nepatří, ten patří nevěstě,
ona ho donese tej svojej maměnce.
4. Ona ho donese donese svojima rukama,
tu máte maměnko za vašeho syna.
5. Vezměte maměnko, ten koláč ode mňa,
a mějte mňa ráda, jak svojeho syna.
6. Budeš-li nevěsto, budeš- li tak hodná,
budu t'a mět' radši, jak svojeho syna.

Odbytá (z Vidče u Val. Meziříčí)

1. Přes hory, přes lesy, v té panské zahradě,
ščepoval tam hezký synek míšenské jabloně.

2. A on jich ščepoval, ani sa nenadál,
přišlo k němu hezké děvče, by si ho namlúval.

3. Listeček z jabora, padl mi do mořa,
nebudu sa milo ženit, až bude sloboda.

4. Listeček z jabloně, padl mezi koně,
nebudu sa milo ženit, až bude po vojně.

Dyž jsem byla u maměnky (z *Podkopné Lhoty*)

1. Dyž sem byla u maměnky v domě, šest mládenců chodívalo ke mně, hej.

2. Každého sem pěkně přivítala, každému sem podarúnek dala, hej

3. A prvnímu pěkné nové šaty, a druhému prsténeček zlatý, hej.

4. A třetímu pérko za klobúček, a štvrtému vyšitý šáteček, hej.

5. A pátému pěkné poležení, a šestému svůj vínek zelený, hej.

6. Koho sem já měla najrači, dala sem co bylo mě najdraší, hej.

Ach ideme, ideme (z *rožnovských Horních Pasek*)

1. Ach ideme ideme, chodníčka nevíme.

2. A pánbu ví nebeský, kde my zablúdíme.

3. Ach ideme ideme, přes hory zelené.

4. A budeme zbírat, maliny červené.

5. Ach maliny červené, jahodečky zralé.

6. Ideme si pro děvče, pro děvčátko švarné.

Při odjíždění (z *Volfířova u Dačic*)

1. Pomožte, pomožte, lebo mě založte,
ať moje koničky, nestojí na mostě.

2. Nestoji na mostě, ale nad vývozem,
nemožu já pohnút ani práznyým vozem.

3. Ani práznyým vozem, práznyýma konima,
co mě přitížila moja roztomilá.

Nezachovalá (z *Pusté Polomi*)

1. Ach ma mila rozmila, pojedžěmy do pola,

ach tum uzučkum cestečkum, k Holomuci městečku.

2. Do kostela chodzila, PanaBoha prosila,
aby svojeho mileho, za sedym let spatřila.

3. Sedmy roček dochodzi, mily z vojny přichodzi,
na pěknym vrany koničku, prstenek ma na prstu.

4. Jak ho mila spatřila, hnedky k němu běžela.
Jak ten prstének uzdřela, před koničkem omdlela.

5. Ptam se ci ja ma mila, jak si se mi chovala?
A jesli si ty keru noc, při sobě keho měla?

6. Ja sem se ci chovala, jako na mě naleži.
Jedno v kolibečce leži a druhé za mnu běži.

7. Dy si se tak chovala, jak na tebe naleži,
tu maš svůj zlatý prstének, pryč ode mě odejdi.

Při čepení (od Příbora)

1. Něni toho člověka v dědině, co mi můj vineček rozvině.
Už je svinuty, s milym styknuty, ach, Bože rozbože, jak mi je!

2. Něni teho člověka na světě, co mi můj vineček rozpletě,
Už je spleteny, s milym stočeny, ach, Bože rozbože, jak mi je!

Nevěrná (z Pusté Polomi)

1. A byla ci jedna překrásna dzěvečka,
co se vyřikala svého mladenečka.

2. Ja se ho něvezmu, by mě měl d'ábel vzic,
by mě měl d'ábel vzic, ja se ho něchcu vzic.

3. Něminulo temu jedenact nědzeli,
nastalo dzěvuše to její veseli.

4. Přijechal pan jeden, prosil un ženicha:
Dovolcě mi jenom, tři tance s něvěstu.

5. Jak ty tři tanečky dokola obešly,
pod paže ju popad, oknem s ňu vylecel.

6. Sědnul on s ňu sědnul na jednu stodolu,
nohy ji ulamal, ruky pozukracal.

7. Ještě zavolala a svoje družičky,
na svoje družičky, věrné tovarišky.

8. Něvyřikajcě se ach žadna žadneho,

ach žádná žádného, mladáčka svého.

9. Tak jako sem sa ja, svého vyřikala,
včil sem sa ja živa, do pekla dostala.

Košila (od Příbora)

1. Co sú to za koně, v tej našej dubině,
pase ich má milá, košulenu šije.

2. Dyž ju vyšivala, žalostně plakala
a bílým šatečkem oči utírala.

3. Aj něplač ma mila, něutíraj oči,
muj koniček vrany, pode mnu sa točí.

4. Komu ty ma mila, košulenu šiješ?
To tobě synečku, jak pomaširuješ.

5. Ach vyšij ju vyšij, zhuru na přiramku,
abych pamatoval, že sem měl galanku.

6. Ja ti ju vyšiju, zelenym hedbavem,
abych tě poznala, dy budeš husarem.

Bože, daj ně, Bože (z Mirošova)

1. Bože, daj ně, Bože, takovou ženičku ej takovou ženičku,
co by pannu byla, synka porodila eště panenku byla.

2. Dybych já ti měla synka poroditi eště panenku býti,
ty bys mě musel dať postelenu dělať ej ze samého kvítí.

3. Dybych já ti měl dať postelenu dělať, ej ze samého kvítí,
ty bys mě musela, košulenu šíti ej bez jahly bez nití.

4. Dybych já ti měla, košulenu šíti ej bez jahly bez nití,
ty bys mě musel dať hedvábu nadělať ej z ovesnej oklípky.

5. Dybych já ti měl dať hedvábu nadělať ej z ovesnej oklípky,
ty bys mě musela všecky hvězdy sčítat, co jich na nebi svítí.

6. Dybych já ti měla všecky hvězdy sčítat, co jich na nebi svítí,
ty bys mě musel dať takový žebř dělať, abych tam mohla jíti.

Což se mně má milá

1. Což se mně má milá hezká zdáš, budeš-li tak hezká, až se vdáš?
Ještě hezčejší, můj nejmilejší, vem si mě, vem si mě, uhlídáš.

2. Což se mně má milá hezká zdáš, copak ti máti dá, až se vdáš?
Krávu s telátkem, ovci s jehňátkem, strakatou slepičku s kuřátkem.

3. Vem si mě můj milý vem, vem, vem. Dobrá hospodyňka sem, sem, sem.
Já ráno vstávám, kravičkám dávám, každý den vřetánko vypřádám.

Co to za sůžení (z *Frenštátu p. R.*)

1. Co to za sůžení, dyž se chlap oženi, mlada žena, stary muž.
Hdě to spolem byva, tam dobře něbyva, tvrde maso, tupy nuž.

2. Sloboděnko mila, co si mi to dala, teho chlapa stareho.
Ani pozobimat', ani pozoptulat', ani hledět' na něho.

Železnica (ze *Spálova*)

1. Nechtěua Barunka truhláře, aj truhláře, aj truhláře,
až ji to kuadivko ukáže, aj ukáže, aj ukáže.

2. Až ji to kuadivko ukázau, aj ukázau, aj ukázau,
hned sa jí fěrtušek rozvázau, aj rozvázau, aj rozvázau.